

Închinarea lui David

Textul biblic: 1 Cr. 15:1-3,14-16,25-29a

Versetul de aur

Tot Israelul a suit chivotul legământului Domnului cu strigăte de bucurie, cu sunete de goarne, de trâmbițe și de chimvale, și făcând să răsunе lăutele și harpele. (1 Cr 15:28)

Introducere

Cartea 1 și 2 Cronici se pare că au fost ultimile cărți ale Vechiului Testament scrise în ultima parte a Sec V, BC. Patru din aceste 5 lecții din acest ciclu se concentrează asupra închinării lui David prezentate în 1 Cronici. Terminarea scrierilor din Cronici a fost gata la 100 de ani după întoarcerea din captivitate (538 BC) Templul și zidurile templului din Ierusalim au fost construite, cu toate acestea nu toate profețiile au fost împlinite. (Noul Legământ, venirea unui nou rege) Cartea Cronici asigură pe cei veniți din exil că nu au fost uitați, și că ei sunt parte din planul lui Dumnezeu. Cartea Cronici scoate în evidență ascultarea lui David, pasiunea lui de a găsi un loc potrivit pentru Templu și Chivotul Legământului. În acest proces Uza a întins mîna să apuce Chivotul, și Domnul a omorît pe Uza. David își pune acum întrebarea, "Cum va aduce el Chivotul la Ierusalim?"

Contextul lecției

I.-Pregătirea pentru Chivotul Legământului

A.– Găsirea locului potrivit (1 Cr 15:1)

Orașul lui David este Ierusalim, pe care David l-a cucerit nu mult după ce a devenit rege. Ioab ajută la reconstruirea cetății. David dorește, nu numai să facă Ierusalimul locul său de conducere, ci să și aducă acolo Chivotul Legământului. Cortul de la Ierusalim nu trebuie confundat cu Locașul Domnului făcut de Moise în pustiu pe înălțimea Gabaonului.

B.-Purtarea Chivotului (v 2,3,14,15)

Prima dată când David a vrut să aducă Chivotul Legământului, rezultatul a fost dezastruos și David a realizat că acesta nu a fost purtat așa cum spunea Legea lui Moise, numai de Leviți. În zilele noastre nu mai este nevoie de acest lucru, deoarece a fost stabilit un Nou Legământ (Evrei 7:11-28). David de data aceasta folosește Leviții la ducerea Chivotului la care a fost chemat tot Ierusalimul. David se adresează liderilor leviți să se sfințească și să ducă Chivotul. Chivotul a fost purtat pe umeri de Leviți cu niște drugi de

lemn, în așa fel ca să nu poată fi atins de mâna omenească.

C– Incepe Închinarea (v 16)

David vorbește cu liderii Leviților să folosească pe cei ce erau cu muzica să înceapă să cânte. Unii vor cânta cântece de bucurie, alții cu instrumentele. David dorește ca aceasta să fie o sărbătoare festivă.

II.- Începe Ceremonia (1 Cr 15:25-29a)

A.-Un timp de bucurie (v 25)

Chivotul Legământului a fost dus la casa lui Obed-Edom după moartea lui Uza, unde a stat trei luni. Acum la a doua mutare au participat nu numai Leviții ci și toți liderii religioși și militari, toți liderii Israelului.

B.– Timp de jertfă (v 26)

Un lucru consistent în 1 și 2 Cronici este faptul că Dumnezeu binecuvântează ascultarea și pedepsește neascultarea. În a doua încercare a ducerii Chivotului, datorită faptului că Leviții au fost ascultători de Dumnezeu și acest lucru i-a ajutat. Acum când Arca este în templu începe aducerea de jertfe pentru arderea de tot.

C.– Este timpul Închinării (v 27-29a)

David este mai mult ca un spectator la tot ce se întâmplă, se îmbracă în haine ca Leviții și muzicanții. David este îmbrăcat într-o haină de in subțire și efod, care este asociată cu haina preoțească. Alegerea hainelor lui David arată că el se vede ca împlinitorul unei sarcini preoțești nu ca lider militar. Toată această ceremonie ar fi decurs fără nici o problemă dacă, fata lui Saul, Mical (și soția lui David) nu s-ar fi uitat pe fereastră și a văzut pe David sărind și jucând și l-a disprețuit în inima ei.

Noi suntem temple vii și Duhul Domnului locuiește în noi, așa că noi, ar trebui să ne punem întrebarea: “Ce facem noi ca să ne pregătim pentru această închinare?”

Noi nu mai avem de dus Chivotul Legământului sau altceva la un anumit loc, dar N.T. spune că noi suntem templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în noi. Se pune întrebarea: „Cum ne pregătim noi pentru întâlnirea cu Dumnezeu, ce putem face pentru a avea o minte care contribuie la închinare, în loc să ne distragă de la închinare?”

Ce trebuie să memorăm: Închinarea noastră zilnică nu trebuie făcută de mântuială.